

Aquest mes la biblioteca et recomana...

El ferrocarril subterrani, de Colson Whitehead. Edicions del Periscopi.

Històricament el ferrocarril subterrani era una xarxa de persones, refugis i rutes secretes a través dels quals els esclaus (generalment africans o descendents d'africans) dels estats "sudistes" dels Estats Units d'Amèrica intentaven escapar cap al nord, inclús cap al Canadà, que va estar actiu des de finals del segle XVIII fins a la segona meitat del segle XIX (amb la Guerra Civil dels EUA) i es calcula que va ajudar uns 100.000 esclaus a fugir.

En aquesta novel·la tan guardonada (National Book Award del 2016, el Premi Pulitzer d'Obres de Ficció del 2017 i l'Indies Choice Book Award del 2017 al millor llibre de ficció per a adults de l'any), Colton Whitehead dona forma real a aquest ferrocarril subterrani, com una sèrie de trams de vies per on circulen vagonetes i estacions cap al nord del continent americà, a través de velles mines i túnels excavats per on circulen els esclaus en busca de la llibertat.

Aquesta és la història de la Cora, una jove esclava que, ja us podeu imaginar, pateix i veu vexacions en la plantació de cotó on malviu. La seva fugida la portarà a conèixer una sèrie de personatges molt ben treballats, aliats i perseguidors, en una història memorable.

Ara bé, no és una novel·la per a aquells qui no puguin suportar escenes fortes, ja que la història barreja moments entranyables amb escenes de veritable cruessa, ja que l'autor realment ens vol donar a conèixer la crueltat i l'absurditat de l'esclavitud, això sí, sempre amb un text impecablement escrit i traduït.

http://aladi.diba.cat/record=b1867643~S26*cat

Historias de Terramar, d'Úrsula K. Le Guin. Minotauro.

Com a les grans ocasions i en una edició de luxe des de la Biblioteca us oferim el recull de les "*Historias de Terramar*", tot un clàssic de la veteraníssima i una de les autores més prestigioses de la ciència-ficció i la fantasia moderna, Úrsula K. Le Guin (Berkeley, Califòrnia, 21 d'octubre de 1929).

En aquest volum trobarem les cinc novel·les que componen aquesta col·lecció: "Un mag a Terramar", "Les tombes d'Atuan", "La costa més llunyana", "Tehanu" i ,finalment, "L'altre vent".

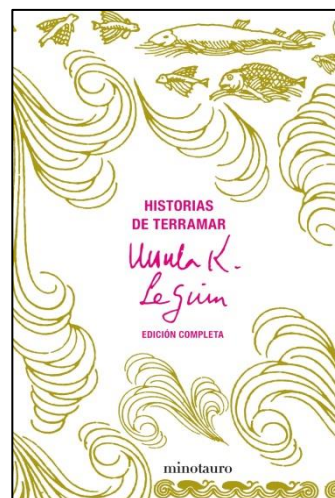
Terramar és una història molt recomanable, fins i tot per aquells que són aliens al gènere, ja que és una història molt humanitzada amb uns personatges profunds que sovint es debaten en les conjuntures dels problemes de la vida real dins d'un escenari detallat on res no es deixa a l'atzar.

No per això, el futur lector, s'ha de pensar que es trobarà una lectura pesada, ja que hi ha fluïdesa a la trama i poesia a l'hora de desenvolupar el text, això sí, també es recomana fer un petit descans entre històries, ja que es tracta d'un llibre de 1.117 pàgines i val la pena assaborir cada relat.

Per a qui no n'hagi sentit parlar, Terramar és un món on tot és mar, excepte un petit grup d'illes habitades per humans per als quals la màgia es un pilar fonamental, una màgia perillosa igual que benvolent que es basa a saber el nom real de les coses amb les quals interactua.

Per a aquells que encara no estiguin segurs d'aventurar-se en aquesta mena de llibres, la Biblioteca els anima a donar un cop d'ull a la pel·lícula d'animació (de la qual disposem per a tots els usuaris) del sempre fenomenal estudi Ghibli; i, per a aquells que hi vulguin aprofundir, la Biblioteca disposa d'un annex anomenat "*Cuentos de Terramar*", també a la vostra disposició.

http://aladi.diba.cat/record=b1452015~S26*cat

Los ritos del agua, d' Eva G^a Sáez de Urturi. Planeta.

Gairebé desbordant és l'èxit que ha aconseguit aquesta autora vitoriana de naixement (1972 Vitòria, Àlaba) amb la trilogia de gènere negre sobre la seva ciutat natal, la "*Ciudad Blanca*".

I no li falta pas mèrit, ja que els seus primers treballs no van tenir resposta per part de les editorials, cosa que desanimaria a molts. Però molt lluny d'abaixar els braços, i amb un nou projecte entre mans, l'autora decideix entrar a l'acadèmia de policia per poder escriure una novel·la policíaca elegant, sense abusar d'escenes cruels i versemblant.

Moltes són les veus que critiquen aquesta trilogia no per qualitat, sinó perquè entenen que ha seguit i aprofitat l'estela de la trilogia del "*Baztán*"

de Dolores Redondo.

El fet, però, és que tracta d'una novel·la molt àgil a l'hora de llegir, d'aquelles que a bon ritme es llegeixen en tres dies, més si ja s'ha hem sigut testimonis dels fets del primer volum (que també tenim a la Biblioteca) i dels seus personatges que repeteixen protagonisme en aquestes pàgines.

Als seguidors d'aquesta saga també li seran familiars la mena de crims amb aires de ritual ancestral que es donen en aquest volum, així com la perfecta descripció dels escenaris de Vitòria. De fet l'Ajuntament d'aquesta ciutat, així com les agències de turisme locals, han creat una sèrie de rutes per la capital d'Euskadi seguint la història que l'autora ens explica.

En resum, des de la Biblioteca us recomanem aquesta novel·la doblement, tant per una trama entretinguda com per a una guia per a una futura visita a Vitòria (que qui escriu aquestes línies us recomana amb entusiasme).

http://aladi.diba.cat/record=b1852811~S26*cat

